

Column Elly

Iedere twee weken vertelt Elly over haar te vroeg geboren dochter Lotus.

In de naam van...

In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, Amen. Met deze woorden sluiten we de doop van Lotus af. De zonnige start geeft een belofte voor de rest van de dag. De zon verdrijft de wolken van de vorige dag.

Gisteren was alles anders. Heel even leek het erop dat het feest niet door zou gaan. Ons meisje was erg benauwd, het ademen kostte haar zichtbaar veel moeite. Gedurende de avond werd het erger, zo ook onze zorgen. Rond middernacht besluiten we richting het ziekenhuis te gaan. De benauwdheid maakt ons als ouders zo machteloos. Kleine Lotus nemen we slapend mee, in een warm dekentje gewikkeld. In gedachten verzonken denk ik heel even aan jouw doopfeest, zal dit door kunnen gaan? De gedachte verdwijnt in de stille, donkere nacht. Het is niet belangrijk, jij bent belangrijk. De arts twijfelt of je naar huis kunt, maar na een paar uurtjes gaat het gelukkig beter. Na negen maanden benauwdheid kunnen ze het niet meer op je prematuriteit gooien. Ze zijn het met ons eens dat het te lang duurt, er moet actie worden ondernomen. Met medicijnen en een verwijzing naar de longarts in het VU gaan we terug naar huis. Ver na middernacht duiken we ons bed in. Moe. Het hoort bij ons leven, het is zoals het is. Accepteren en dankbaar zijn voor de mooie dingen in het leven.

Vandaag is een nieuwe dag, het is feest! Samen met nichtje Nora word je gedoopt, als teken van licht en liefde. Wat voelt het goed als de kerk vol stroomt met lieve familie en vrienden. Het geeft me een gevoel van rijkdom. Door de glas-in-lood raampjes werpt de zon een gouden straal naar binnen. Het is prachtig! De babygeluidjes die je sinds kort maakt galmen door de stille ruimte. Die melodische galm spoort jou aan tot het maken van meer geluid. Je hebt er plezier in en lacht je mooiste lach. De letter A van Aandacht doet

je goed, je bent een stralend middelpunt. Lieve Lotus, wat maak jij ons blij door te zijn wie je bent. Niets doet meer denken aan de nacht hiervoor. In de dienst word je bijzonder genoemd. Een bijzonder kind, zoals ieder kind op zijn eigen manier bijzonder is. Ik heb moeite om de dienst te volgen, waardoor ik niet de juiste woorden op het juiste moment zeg. Maar zijn de gedachte en de boodschap niet belangrijker dan het ritueel? Voordat we de kerk verlaten steken Nicole, Tom en Troy een kaarsje aan voor Sam, hun kleine broertje. Hij hoort er ook bij. Na de kerkdienst hebben we koffie & gebak in een restaurant aan het plein. Het samenzijn is een fijne afsluiter van een belangrijk moment in het leven van Lotus. Daarna gaat iedereen zijn eigen weg. Wij lopen over het plein terug naar huis. Midden op het plein staat Jan Pieterszoon Coen op een sokkel. Vanwege zijn verleden als slavenhandelaar heerst er in Hoorn een felle discussie. Is het wel gepast dat deze historische figuur een standbeeld heeft gekregen? Mijn gedachten dwalen af naar deze zinloze discussie, die er nu helemaal niet toe doet. Dag historisch figuur, ik ben toch echt niet van plan om me vandaag druk te maken over jou. Misschien een andere keer. Maar niet vandaag, vandaag zijn we zorgeloos. En de zonnige start? Die heeft zijn belofte waar gemaakt. ■

Volgende keer: De trein

Reageren? Mail naar redactie@mijngeheim.nl.